



## SMOLENICKÉ FARSKÉ DNI, 4. - 5. septembra 2010, 4. ročník

### PROGRAM

SOBOTA, 4. septembra 2010

10.00 Kto je môj blížny?

animované detské dopoludnie

v prípade priaznivého počasia zakončené opekačkou

vo farskej záhrade

17.00 Fatimská sobota

18.00 Sv. omša s udeľovaním sviatosti pomazania chorých

Kazateľ: vdp. Peter Šimko, farár v Horných Orešanoch

Spieva miestny ženský spevokol

NEDEĽA, 5. septembra 2010

10.30 Hodová svätá omša

Spieva spevácky zbor Mysterium Cantus

16.00 „Sme iní, sme tu, aby se žili!“ Svedectvo manželov Drdulových, zakladateľov občianskeho združenia SBAH (Slovenská spoločnosť pre spina bifida

a/alebo hydrocefalus) - koná sa v kláštore

17.00 Adorácia a vešpery - v kláštore

18.30 Evanjelizačný koncert - SKALKÁČI z Partizánskeho

### Posledné pomazanie

Takto sa ešte pred nejakým časom nazývala sviatosť, ktorú dnes poznáme pod názvom pomazanie chorých. Prečo takáto zmena?

V liste apoštola Jakuba sa píše o tom, že keď je niekto chorý tak si má zavolať kňazov Cirkvi, ktorí sa nad ním majú modliť a pomazať ho olejom v Pánovom mene. Modlitba s vierou zachráni chorého a Pán mu ufaví a keď sa dopustil hriechov, odpustia sa mu (porov. Jak 5,14n). V prvotnej Cirkvi teda túto sviatosť prijímali chorí. Postupne sa táto sviatosť nechávala až na chvíle pred smrťou a tak táto sviatosť dostala pomenovanie posledné pomazanie. To sa prenieslo do vnímania ľudí, že po prijatí tejto sviatosti človek zomiera; keďže prijatie tejto sviatosti bolo spojené aj so svätou spoveďou a svätým prijímaním – viatikom (pokrmom na cestu) tak aj dnes môžeme vnímať reakcie typu: Až budem starý, až budem zomierať... potom pôjdem na spoveď, potom si zavolám kňaza... Dokonca dnes je stále viac ľudí, ktorí zomierajú nezaopatrení sviatosťami, nepripravení na stretnutie so svojim Stvoriteľom a Spasiteľom. Ako potom bude vyzeráť ich večnosť? Keď niekto zomrie s ťažkým hriechom na duši, tak mu nepomôže ani pohrebná svätá omša ani pohrebné obrady, ktoré niektorí stále viac vnímajú ako ďalšiu sviatosť.

Sviatosti sú Božím darom pre živých. Sú ponukou Božieho milosrdenstva, ale nie žiadnou mágiou. Boh ponúka svoju záchranu každému človeku a čaká na odpoveď. Preto je dobré, aby sme si uvedomovali tieto veľké Božie dary, ktoré nás majú sprevádzať celým našim životom.

Chorým, ktorí nemôžu prísť do kostola a ku ktorým prichádzame pred Veľkou nocou, túto sviatosť vysluhujeme vtedy. Pre tých, ktorí cítia potrebu prijať túto sviatosť aj keď sú ešte mobilní, majú možnosť prijať túto sviatosť tento rok počas farských dní, v sobotný hodový večer.

Patrik Bacigál

### Sviatosť birmovania

Už niekoľko týždňov vo farských oznamoch je počut o birmovke. Je to sviatosť kresťanskej dospelosti, rozhodnutia sa pre život s Kristom. Preto prvé oslovenia smerovali k tým, ktorí už túto sviatosť prijali, aby to, čo prijali, pomáhali odovzdávať ďalej. Chcel by som poďakovať všetkým, ktorí na túto výzvu zareagovali a rozhodli sa obetovať zo svojho voľného času a sil pri príprave iných na prijatie tejto sviatosti.

Tých, ktorí budú chcieť prijať túto sviatosť, by som rozdelil do dvoch skupín – tí, ktorí sú do toho „dokopaní“ niekým iným (ako motiv na prijatie tejto sviatosti to nie je nič moc, ale pre začiatok môže pomôcť) a tých, ktorí chcú túto sviatosť prijať, lebo si myslia, že je pre nich potrebná.

Druhé rozdelenie bude podľa veku – žiaci základnej a strednej školy a potom ostatní starší. Tým bude aj spôsob prípravy iný pre každú skupinu, hoci podstatné vyžadované veci života a vedomosti budú rovnaké.

V súčasnosti začína byť problém, že snúbenci pred prijatím sviatosti manželstva ešte neprijali túto sviatosť, čiže idú preberať zodpovednosť za svoje manželstvo aj keď nie sú kresťanský dospelí. Ešte väčší problém je v prípade krstných či birmovných



rodičov, kde je prijatie tejto sviatosti podmienkou a je čoraz väčší problém najst zodpovedajúcich krstných či birmovných rodičov.

Preto by som chcel povzbudiť všetkých, ktorí ešte túto sviatosť neprijali a budú v nasledujúcom školskom roku deviataci na základnej škole alebo starší, aby porozmýšľali, či by nechceli prijať túto sviatosť.

Mám veľkú radosť z tých, ktorí počas môjho

pôsobenia vo farnosti prijali sviatosť birmovania a nebola to pre nich slávnostná rozlúčka s kostolom, ale snažia sa brať svoju vieru vážne. Popri nich si môj obdiv zaslúžili tí, ktorí síce prípravu začali, ale po nejakom čase prišli sami s tým, že sa na to necítia (čiže nie tí, ktorí dostali ďalší čas na prípravu).

Prijatie tejto sviatosti má byť osobným rozhodnutím, ku ktorému by mal každý počas prípravy dospieť. Nezabúdajme v modlitbách na tých, ktorí možno váhajú či urobiť takýto krok, na rodiny detí, ktoré sa budú pripravovať ale tiež na tých, ktorí budú pri tejto príprave nastávajúcím birmovancom pomáhať.

Patrik Bacigál



## Chorobne zdravé príbehy

Matka štyroch detí mala dosť starostí s výchovou, domácnosťou a manželom, ktorý bol alkoholik. Bola to veľmi dobrá, milá a veriaca žena. Nikomu však nepovedala o svojich zdravotných problémoch. Tajila, že sa jej na prsníku objavila hrčka, ktorá stále rástla. Nechcela dospievajúcim deťom a hlavne najmladšej dcére, ktorá ešte chodila do školy pridávať starosti. A pri tom všetkom tu bol ešte manžel, ktorý si rád vypil. Postupne sa jej stav zhoršoval a musela vyjsť s pravdou von. Deti okamžite vybavili lekárov. Jej stav sa raz zlepšoval, inokedy to bolo horšie. Po mnohých útrapách však zomrela. Možno keby prišla skôr? Nevieme a nemáme právo súdiť. Niekedy v snahe urobiť to najlepšie sa nám to nepodariť, pretože nás ovládne strach. A ten je zlý radca a ešte horší lekár. Jej najmladšia dcéra je v súčasnosti lekárka. Veľmi svojich pacientov nabáda k prevencii, včasnej liečbe a často ich prosí o modlitbu vo svojom náročnom povolani.

Niektoré choroby spôsobuje aj staroba. Senilita, skleróza, slabozrakosť a pod. prinášajú veľa trpkých, ale i humorných príbehov, ktoré sa potom trajú v rodine generácie. Dajme si radšej niečo z tých veselších. Keď prišiel spovedať pán farár nevládneho dedka na posteli bola v izbe aj jeho nevesta, ktorá sa o neho starala. Počas ich spoločného bývania pod jednou strechou mali, ako to už býva, aj nejaké nedorozumenia. Keď

zostal dedko ležať, nevesta sa o neho príkladne starala. A dedko trochu poľavil zo svojich kúskov, ktorými zvyšoval rodine krvný tlak. Pán farár teda išiel dedka vyspovedať a nevestu poslal von, s tým, že ju potom zavolá, keď sa dedko vyspovedá. No dedko rázne povedal: „Nie pán farár, nech len zostane tu, ja pred ňou nemám žiadne tajnosti.“ Pán farár aj s nevestou sa pousmiali a dedka presvedčili, že spoveď bude predsa len lepšia v súkromí. Dedko, aj keď neveste povystrájal pár kúskov, pri chorobe jej úplne dôveroval.

Aj v dobre fungujúcej rodine, v ktorej niektorého z členov postihne vážna choroba sa zrazu všetko zmení hore nohami. Každý sa musí prispôbiť novým podmienkam a zrazu žiť celkom inak. Nie každý to zvládne a často sa stáva, že niektorý z partnerov odide. No stáva sa i to, že vážna choroba, ktorá sa náhle objaví v rodine, hoci to nie je jednoduché, rodinu práve zomkne a posilní. Vážia si chvíle, ktoré môžu prežiť spolu. Chorým sa často zmení rebríček hodnôt a potom sa stáva, že po prekonaní choroby sú z nich iní ľudia. Tak či tak, vždy sa ľahšie hovorí zdravému ako chorému. No napriek tomu sú ľudia, ktorí hoci sú chorí, majú rôzne obmedzenia, náročné procedúry a nemôžu si život vychutnať ako väčšina relatívne zdravých, majú zmysel života a žijú plnohodnotne. A to sa o niektorých hoci zdravých povedať nedá.

Dnes určite neexistuje rodina, či človek, ktorý by sa nestretol s nejakou chorobou. A preto každý chápe a vníma chorobu inak. A ako sa vraví na Slovensku: „Lekár lieči, Pán Boh uzdravuje“.

Miroslava Gregušová

### Sociálna práca so seniormi

Starnutie je zákonitý, biologický, nerovnomerný a nezvratný proces v živote človeka. Človek v tomto období stráca nezávislosť a začína byť odkázaný na pomoc inej osoby alebo spoločnosti. Staroba je završením ľudského života, spojená so špecifickými problémami, osobnými potrebami, ekonomicky náročná, ohrozená nehodovosťou, kriminalitou, zneužívaním, týraním. Starý človek však svojou prítomnosťou v rodine, v spoločnosti, obohacuje svoje okolie, je studnicou múdrosti, láskavosti, zriedlom pokoja a vďačnosti.

Veľmi dôležitá je samotná príprava na starobu, ktorá začína ešte v produktívnom veku – teda ešte pred nástupom na dôchodok. Týka sa najmä zdravotnej prevencie, upevňovania priateľstiev, hľadanie vhodných záujmov a koníčkov, dodatočné vzdelávanie, hľadanie zariadenia alebo inej formy pomoci a budovanie sociálnej siete vo svojom okolí. Veľmi dôležitá v období staroby a odchodu do dôchodku je najmä psychická pohoda, porozumenie a umenie komunikovať. Zlá adaptácia na nové prostredie, najmä pri umiestnení seniora do zariadenia sociálnej starostlivosti, má za následok narušenie zdravotného stavu a celkové zhoršenie pohody a života seniora. V tomto období je potrebné zabezpečiť najmä stravovanie, hygienu, bezpečnosť a zdravotnícku starostlivosť. Pri umiestnení seniora do zariadenia zohráva veľkú úlohu práca sociálneho pracovníka, najmä v oblasti adaptácie na nové prostredie a v oblasti správnej komunikácie. Strata priateľov, zlá finančná situácia, zhoršenie zdravotného stavu, opustenosť, odkázanosť na pomoc inej osoby, nezaujímajú rodiny, sú činitele, ktoré sa podieľajú na zhoršení života seniora. Najlepším prostredím pre život seniora je rodinné – domáce prostredie. Ak rodina, najmä z dôvodu zamestnania jej členov, nemôže poskytnúť dostatočnú starostlivosť pre svojho staršieho člena môžu využiť niektorú zo služieb zo Zákona č. 448/2008 Z.z. o Sociálnych službách ako napríklad: opatrovateľskú službu, prepravnú službu, sprievodcovskú a predčítateľskú službu, tľmočnickú službu, sprostredkovanie osobnej asistencie, požičiavanie pomôcok. Veľkú časť poradenskej činnosti pre seniorov a poskytovania sociálnych služieb poskytujú aj zariadenia soc. služieb pre fyzické osoby s ťažkým zdravotným postihnutím alebo nepriaznivým zdravotným stavom: napríklad Zariadenia podporovaného bývania, Zariadenie pre seniorov, Zariadenie opatrovateľskej služby, Rehabilitačné stredisko, Domov sociálnych služieb, Denný stacionár. Veľkú pomoc v tejto oblasti zabezpečujú pracovníci obecných a mestských úradov, ktorí sa starajú o potreby a pomoc seniorov vo svojom okolí.

Sociálny pracovník, ktorý pracuje so seniormi by mal mať najmä pozitívny vzťah k seniorom, poznať a rešpektovať ich potreby, poznať ich rodinné prostredie, musí mať schopnosť načúvať potrebám seniorov, disponovať s potrebnou zručnosťou, empatiou a najmä mať hlboký vzťah a úctu k dôstojnosti človeka v každom období jeho života. Treba rešpektovať aj duchovné potreby seniorov a zabezpečiť návštevu kňaza, ak je to možné, účasť na svätej omši, literatúru, sledovanie prenosov zo svätých omší a oboznamovať s duchovným životom vo famosti.

„Pane, pomôž mi prežiť jeseň svojho života v Tvojom náručí, obdar ma duchom trpezlivosti, láskavosti, vďačnosti, daj mi silu prežiť svoju starobu medzi svojimi najbližšími, ak ma pripútaš na lôžko, daj mi trpezlivosť znášať útrapy bolesti bez reptania a zloby, pomôž mi niesť svoj kríž až do konca a sprevádzaj ma na ceste do večnosti.“

### Slabosť a nepatrnosť

Musíme sa naučiť dívať sa Božimi očami, aby sme sa hlúpo nepýtali: „Môže byť z Nazareta niečo dobré?!“ (porov. Jn 1,46). Z ľudského hľadiska je nám totiž bytostne nepríjemné všetko, čo nejako súvisí so slabosťou, obzvlášť ak to má podobu neúspechu, choroby, poníženia. Už len preto, že tento svet fandí zdravým, mladým, nadaným, úspešným, silným, bohatým a vplyvným. To sú tí, ktorí „niečo znamenajú“. O nich sa píše v časopisoch, dávajú sa nám za vzor.

Naproti tomu ľudia obyčajní, chudobní, slabí, chorí, nielo ešte postihnutí alebo starí, sú na rebríčku spoločenskej hierarchie niekde úplne dolu. Z hľadiska masovokomunikačných prostriedkov nehrajú vlastne žiadnu rolu a tak sa o nich veľa nerozpráva. Nemajú vplyv, nemajú peniaze, nemajú kontakty. Možno sú príliš obyčajní.

Ale Boh odjakživa s obľubou koná svoje neobyčajné dielo práve uprostred obyčajných ľudí a dokonca práve prostredníctvom nich. Apoštol sa nad tým pobavene usmieva: „Pozrite, koho si Boh povoláva...“ (porov. 1. Kor 1,26)

(Vojtech Kodet, Učenie)

dl



## BLAHOŽELANIE Matúšovi k 50-tke

V júli sa krásneho životného jubilea dožil pán Matúš Dobšovič dlhoročný organizátor krásnych Vianočných koncertov a zbormajster speváckeho zboru *Mysterium Cantus*. Pri tejto príležitosti by sme mu chceli z celého srdca za blahoželat' k tomuto krásnemu jubileu, popriať veľa zdravia, pokoja, rodinnej pohody, poďakovať za krásne piesne, ktorými obohacuje bohoslužby, za námahu a voľný čas, ktorý venuje návštevku piesni so spevokolom. Vyprosujeme mu hojnosť Božích milostí a požehnanie do ďalších rokov života.

**Všetko najlepšie mu zo srdca želá  
spevácky zbor *Mysterium Cantus***

*Od zámku zafúkal studený vetriček,  
včera sa nám sníval jeden zvláštny sníček.  
Vraj sa tam oslava nejaká chystá,  
Matúškova 50-tka istá.*

*Nechce tomu veriť nik,  
taký švihák a už 50-tník?  
Nie, to nie je možné, tak leteli roky?  
Ten čas robil také prenáramné skoky?*

*Talent má od Boha, zlato v hrdle nosí,  
a tú svoju žienku na rukách si nosí.  
On je ako kráľ, tri dcérenky má,  
a ten vzácny talent po ňom každá má.*

*Nie len štyri ženy má, ale celý zbor,  
no a my sme rady, že nás učí on.  
Ten náš zbor spestrujú aj traja chlapci,  
no niekedy vyskakujú ako takí vrabci.*

*Má ten Matúš s nami veľa roboty,  
keď nás chce naučiť tie jeho noty.  
Ale aj srandy si spolu užijeme,  
a tak sa na skúškach veľa nasmejeme.*

*A keď nám Matúš to jeho dobré vínko prinesie,  
hneď nám je všetkým na svete veselšie.  
Niekedy aj prísny je, povie pravdu hneď,  
no my si ho nedáme za ten celý svet.*

*Ďakujeme Matúš, že sa nám venuješ,  
že nám svoj voľný čas z láskou daruješ.  
Že nás učíš také krásne piesne.*

*Veď pekná pesnička, to je ako liek,  
pri nej sa zabudne aj na vyšší vek.*

*Tak teda na zdravie, máš vzácny deň,  
teraz len tancuj, spievaj a pi.  
Buď šťastný a do sto rokov ži.*

**Všetko najlepšie Ti zo srdca želá  
spevácky zbor *Mysterium Cantus*  
a redakčná rada**



## Putovanie k Panne Márii do Mariazellu

Dňa 26.06.2010 sa 49 pútnikov z farnosti Smolenice, Bučany a Dolné Orešany zúčastnilo na púti k Panne Márii v Marazelli. Duchovne nás na tejto púti sprevádzal vdp. dekan Miloslav Mrva, ktorý nám spoločnými modlitbami a optimizmom spríjemňoval cestu.

Toto pútnické mestečko sa nachádza v Rakúskej spolkovej krajine zvanej Štajersko. Patrí k významným pútnickým miestam v strednej Európe a ročne priťahuje tisíce pútnikov zo všetkých okolitých krajín. To, čo robí Mariazell pamätihodným je nepochybne veľkolepý chrám s posvätnou sochou Panny Márie. Rakúšania jej dali honosný titul *Magna Mater Austriae – Veľká Božia Matka Rakúska*. Z histórie sme sa dozvedeli, že názov Mariazell sa odvodzuje od mnišskej cely (Zelle), ktorá sa stala zrodом kláštornej usadlosti a ktorej počiatok siaha do 12. storočia. Z nemeckého publikovaného materiálu o Mariazelli vyplýva, že v roku 1103 vojvoda Henrich III. daroval mariezelskú územnú oblasť benediktinskému Opátstvu sv. Lambrechta ako rehoľný majetok. Opát kláštora Oto sa rozhodol poslať do tejto oblasti mnicha – misionára s povolením pápeža Hadriána IV. Jeho úlohou a neskôr aj úlohou ďalších mnichov bolo ujať sa duchovnej starostlivosti o tamojších lesných robotníkov. Legendárne podania opisujú, že neznámy mnich putoval niekoľko dní po lese až stretol drevorubačov, ktorí ho priateľsky prijali. Na jeho prosbu mu vybudovali drevenú celu, do ktorej uložili sochu Panny Márie na drevenom pni. Údajne na tomto mieste sa dnes nachádza v mariazellskom chráme milostivý oltár so sochou Božej Matky. Zásluhou mnicha, ktorého ľudia nazvali Magnus, sa v rámci jeho misionárskej práce šírila a upevňovala úcta k Božej Matke a socha Panny Márie stále viac priťahovala pútnikov a cti-

tefov. Ľudia sa sem prichádzali modliť a postupne sa šírila povest o zázračnom vypočutí modlitieb.

Krásne mestečko nás privítalo príjemným slnečným počasím. Čulý ruch bol pri stánkoch zo suvenírmi, obrázkami, soškami, či ružencami. Niektorí z pútnikov navštívili aj Kalváriu z ktorej je úžasný výhľad na malebné zelené vrchy okolitých hôr. O 14 hod. sa v bazilike pri hlavnom oltári konala svätá omša, ktorú sme spoločne slávili s pútnikmi z Myjavy. Počas sv. omše sa chrámom niesli krásne mariánske piesne, ktoré zaspieval náš spevácky zbor *Mysterium Cantus*.

S láskou a predovšetkým vďakou sme putovali k Božej Matičke, aby sme ďakovali za dar zdravia, lásky, porozumenia, za ochranu a pomoc pre svoje rodiny, farnosť, priateľov, za pokoj na zemi, za odvrátenie chorôb, nešťastí a prírodných katastrof. Putovali sme s úctou a pokojom k Panne Márii, aby sme načerpali veľa duchovných síl do našich ďalších dní a aby sme medzi svojimi blízkymi naplnili svojim životom slová sv. Františka z Assisi:

Pane, urob ma poslom svojho pokoja,  
nech prinášam lásku, kde je ne-návisť,  
odpustenie, kde je hádka,  
pravdu, kde je omyl,  
vieru, kde je beznádej,  
radosť, kde je smútok,  
svetlo, kde je temnota,  
nie, aby mňa utešovali,  
ale aby som ja utešoval,  
nie, aby mne rozumeli,  
nie, aby mňa milovali,  
ale aby som ja miloval.  
Veď kto daruje, zbohatne.  
Kto odpustí, tomu odpustia,  
kto zomrie, prebudí sa k skutoč-nému životu.

Chcela by som poďakovať všetkým, ktorí pomohli pri organizovaní tejto púte a ktorí prispeli k jej zdarnému priebehu.

dl



## PREČÍTAJTE SI...

## Kniha o pastierovi

## MATRIKA

Zmeň strach na lásku, premeň zúfalstvo, nenávisť a zármutok na láskavejšie, jemnejšie pocity. Daj zrod nádhernému novému svetu prostredníctvom jednoduchých skutkov premeny, ktoré nahradia to, čo chýba, tým, čo je potrebné.

A bolo to tu – nová cesta zachytená v poetickej, hlbokjej modlitbe. Treba zabudnúť na zákon oko za oko, na boj ohňom proti ohňu, na to, že tým ktorých vnímame ako nepriateľov, treba dať ochutnať ich vlastnú medicínu. Modlitba hovorila o nastolení mieru skutkami dobra, láskavosti, milosrdenstva a štedrosti.

Keď Jošua premýšľal o modlitbe, oblohu nad jeho hlavou zaplnilo žiarivé svetlo a zjavila sa dúha. Teraz mu bolo viac ako jasné, že nová cesta je láska, a nepretržité súcitné skutky môžu zmeniť svet, odstrániť dlhodobé zvyky pomsty a protivenstvá a privodiť vek zázakov, ktorý Alžbetin starý otec predpovedal na smrteľnej posteli. Počas náhleho vnuknutia si Jošua uvedomil, že milosrdenstvo nie je odmenou pre tých, čo sú ho „hodní“, ale je spásou pre duše všetkých, čo sú v núdzi.

Jošua si pomyslel, že Alžbetin život je v mnohom žiarivým príkladom týchto zásad. Vždy bola vzorom, nikdy nekritizovala a ukázala, čo znamená láskavosť, keď prijala Dávida po jeho vydedení – a odpustila otcovi, ktorý chlapca poranil, siala lásku tam, kde bolo zasiať zlo, sadila nádej tam, kde by mohli vzísť semiačka beznádeje, liala svetlo do tmavých zákutí jeho zraniteľnej duše.

.....Čoho sa mocní báli? Spýtal sa

## HUMOR

Na faru prídu pozostalí, uplakani, celí v čiernom. Dohadujú deň a hodinu pohrebu. Kňaz vyplní zápisnicu. Pýta sa na meno, bydlisko... Nakoniec sa spýta: „A bol váš otec zaopatrený?“ „Áno“, odpovedajú. „Mal slušný banický dôchodok.“

Na pohrebe sa zať pozostalej nakloní ku kňazovi a hovorí: „Nekropte toľko, ešte nám ožije...“

Jošua. „Každej pravdy okrem svojej vlastnej“ odvetila Alžbeta. A v čo verili mnisi? „Že nenávisť plodí nenávisť, hovorili o láske, odpustení a uzdravovaní.“ Hovorili o Zákone premeny? spýtal sa Jošua. „Nie o Zákone, odvetila Alžbeta, „ale o Jedinom!“ Jediný“ všetko zmení!“ „Jediný“? V pastierovej tvári sa zračil zmätok. Musel sa vyrovnat' s mnohým. Jošua potreboval čas na uvažovanie.....

## Modlitba

Sprav zo mňa nástroj tvojho pokoja, kde nenávisť je daj mi lásku siasť,

kde krivda je, kiež právo vrátim zas, do pochyb daj mi vieru prinášať, kde zúfalstvo je, prísť zas s nádejou, a kde je smútok, radosť vniesiem rád,

kde temnota je, šíriť chcem tvoj jas, veď v dávaní je naše obdarenie, odpusťme aj nám bude odpustené, so smrťou rodíme sa do večného žitia,

lebo taký je Zákon premeny.

Zákon premeny je dnes bežne známy ako Jednoduchá modlitba.

Doslov – autorka knihy Joann Davisová

No energická, zázračná moc modlitby sa ešte len musí naplniť. Jej silu pocítíme, ak sa dostatočné množstvo z nás venuje zmenám, ktoré si želáme vidieť vo svete.

Nehovorme o zmene, uskutočnime ju! Nik iný neprivedie zmenu, ktorú môžete privodiť vy!

P.S.

Kniha sa veľmi dobre a ľahko číta, má pútavý dej a veľa krásnych myšlienok.

MH

Stará pani bola na púti. V stánku si chcela kúpiť obrázok svätého Juraja. Predavač ho nemal, ale chcel jej predať svätého Floriána. „Ale to nie je svätý Juraj“, namieta pani. „Nemá koňa.“ „Ale je to svätý Juraj“, snaží sa ju presvedčiť predavač. „Koňa má za rohom a ide mu s putienkou pre vodu.“

## KRSTY

Marek Žák, nar. 4.6.2010, pokrstený 11.7.2010,

Timotej Haberl, nar. 25.6.2010, pokrstený 8.8.2010.

## SOBÁŠE

Marek Liskovský a Adriána Ormandyová, 10.7.2010 v Smoleniciach,

Martin Fiala a Lenka Dušková, 10.7.2010 v Smoleniciach,

Ľuboslav Dirga a Jana Varadinová, 17.7.2010 v Smoleniciach,

Michal Vajsábel a Lýdia Žiltová, 24.7.2010 v Smoleniciach,

Dominik Podstrelený a Monika Kubičárová, 31.7.2010 v Smolenickej Novej Vsi.

## POHREBY

Libor Suchán, nar. 6.10.1928, zomrel 2.7.2010, pochovaný v Smolenickej Novej Vsi.

Klementína Holomková, rod.

Suchanová, nar. 1.11.1919, zomrela 18.7.2010, pochovaná v Smoleniciach,

Anna Levárska, rod. Medovičová, nar. 25.7.1951, zomrela 24.7.2010,

pochovaná v Smoleniciach,

Jaroslav Hečko, nar. 10.5.1963, zomrel 25.7.2010, pochovaný v Smoleniciach,

Oľga Repová, rod. Sienková, nar. 12.10.1941, zomrela 31.7.2010,

pochovaná v Smolenickej Novej Vsi.

## Viete, že....

## o zdraví

- sv. Lukáš evanjelista je patrónom lekárov, liečiteľov,
- sv. Kozma a Damián boli lekári, ktorí dostali dar uzdravovania rôznych chorôb, dostali prívlastok „nezištní lekári“, kvôli tomu, že liečili ľudí bez očakávania akejkoľvek odmeny,
- sv. Blažej je patrónom lekárov, trpiacich chorobami hrdla (podľa povesti zachránil chlapca, ktorý sa dusil rybami kosťami),
- sv. Pantelejmon, mučeník, bol liečiteľom tela i duše,
- aj v 20. stor. je známy kresťanský lekár, talian – sv. Jozef Moscati,
- najväčšie riziko pre Slovákov sú srdcovo-cievne choroby, nuž srdce vždy musí byť na správnom mieste....
- nielen choroby tela, ale i choroby duše trápia Slovákov, druhá najčastejšia príčina pracovnej neschopnosti sú dnes depresie,
- nakoniec aj niečo povzbudzujúcejšie za posledných 10 rokov sa na Slovensku predĺžila stredná dĺžka života u mužov o 3 roky a u žien o 2 roky.... stále však zaostávame za vyspelým svetom.

Miroslava Gregušová